

káposztapilleség hatmilliárdja
boldogság-biztonsága ez
szerelempercét repesve várja
gyönyörszerzőben gyönyört szerez

a káposztapillék hatmilliárdja
egyfele néz csak egyfele lát
hogy mi fenyegetheti meg se látja
a lávaömlést a tengerárt

ölelkező éjfékete gubóban
hajt ezer özönfényképrázatot
holott alátemetve lavina hóban
lezuhant bedarált rég-hűlt halott

hogy mi erőhatalmak kegyelmébül
tapodhatja a földhártya sarát
melyre szibarita boldogsága épül
de tűzláng özönben nincs Ararát

ezért biztonságos vigasztalásul
mormol magának háritó mesét:
istent/mennyet/mentőövet varázsol
a hatmilliárd káposztapilleség –

két káposztapille összebújva
mámorittasultan meg-megmereg
hiszik: a mennyországban vannak újra
– velük az Úr és az angyalsereg

Orbán Ottó

—
Ő

Ahogy az egyházak tanítják
Úgy biztosan nem
Világnagy vállfaként
Hogy ráaggassuk vétkeinket
És üdvözlünk
A menny viszontszolgáltatásaképpen

Kétkedés nélkül nincs bizonyosság
 S miért lennék pont én a sátán
 Ha valamit csak jól szeretnék érteni
 És ezért eszméről eszmére ugorva
 Megkísérlem az átkelést
 A zajló csillagjégfolyón

Bölcseletileg ez
 A saját farkába harapó kígyó esete
 A végtelennel
 Költőileg viszont
 Másképp sehogy sem értelmezhető

Ember vagyok embernek képzelem
 Csak nálunk tökéletesebbnek
 Tudja a különbséget jó és rossz között
 És nem roppantja össze
 A rettenetes felelősség

Hadd hihessem mindenek ellenére
 Hogy létezik
 Hogy van mérték az általános viszonylagosságban is
 Hogy ő a harag és a lázadás is
 Betegségben és bajban
 Amíg csak élek
 Hadd éljem szép világomat
 Az ő világát
 Az ő nevével
 Kimondhatatlan
 Parázként égető
 Nevével néma számon

Utassy József

KETTEN

Én magam akartam cipelni
 a költészet keresztjét!
 Álltál előttem sejtelmesen,
 mint egy Máriás szentkép:
 én magam akartam cipelni
 a költészet keresztjét.